

Spørgsmålet er så: Mener justitsministeren, at kontrollen med udviklingen på de her to områder i kriminalforsorgen er ved at være tabt? Eller har justitsministeren konkrete planer for, hvornår udviklingen, hvad angår antallet af dømte kriminelle, der venter på at komme ind, vendes, og ventetiden på at komme ind og afsone bliver nedbragt?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det her er jo et slående eksempel på den forskel, der er på Socialdemokratiets og den siddende regerings holdning til, hvad der sker i kriminalforsorgen.

Det er muligt, at Socialdemokratiet lader sig slå ud af et par fangeoprør og det, at der er nogle negativt stærke fanger, der kommer med flere trusler ikke mindst mod de ansatte, men det slår altså ikke regeringen af pinden, så den siger, at kontrollen med fængslerne er mistet. Nej, tværtimod må man sige, at det er en bekræftelse på, at det er på tide, at man får indført noget mere konsekvens og nogle flere disciplinærstraffe af dem, der træder ved siden af, således at de ansatte i fængslerne får en bedre beskyttelse og bedre arbejdsvilkår.

Det er korrekt, at lige nu er kapacitetsudnyttelsen ganske betragtelig, og derfor følges udviklingen også meget nøje. Men jeg må sige til hr. Morten Bødskov, at det er udtryk for den værste gang varm luft, når Socialdemokratiet her giver udtryk for, at man frygtelig gerne vil se en løsning på kapacitetsproblemerne, for Socialdemokratiet var jo ikke villig til under finanslovforhandlingerne at finde de nødvendige midler til at skabe de kapacitetsudvidelser.

Jeg vil godt minde hr. Morten Bødskov om, at da jeg overtog posten som justitsminister, var der indgået en flerårsaftale af den tidligere regering, SR-regeringen, med en del af Folketingets partier. Men jeg har følt mig nødsaget til både i 2002 og 2003 at etablere yderligere 216 pladser for at løse nogle af de kapacitetsproblemer, der er i kriminalforsorgen, og de pladser skyldes ikke alle sammen strafs-kærpelser, men simpelt hen et behov for at få en større kapacitet.

Derudover vil der blive etableret 110 ekstra fængselspladser i løbet af 2004. Lige nu sidder vi naturligvis og følger udviklingen meget, meget nøje med hensyn til, hvad behovet bliver for resten af 2004.

Jeg forsøger ikke at underkende, at lige nu er tingene presset til yderste dråbe, men det vil være meget forkert at sige, at der ikke allerede er

blevet gjort betydeligt for at løse nogle af de problemer, der er, og som faktisk har været der i næsten hele den tid, hvor jeg har været minister. Det er nok det eneste punkt, hvor både hr. Morten Bødskov og jeg er fuldstændig enige.

Kl. 13.55

Morten Bødskov (S):

Jeg synes, at det er sådan lidt patetisk, at ministeren står og begræder, at der ikke har været megen vilje til at lave brede forlig – man kunne jo forledes til at tro, at justitsministeren ikke sad med ved forhandlingsbordet – for det var der faktisk. Justitsministeren kunne have fået en bred enighed i Folketinget om kriminalforsorgen, hvis justitsministeren og den øvrige regering havde villet.

Situationen er den, at udviklingen er kaotisk, og årsagen til, at vi naturlig nok stiller spørgsmålet, om regeringen har mistet kontrollen over kriminalforsorgen, er jo, hvad ministeren selv har sagt, eksempelvis i Politiken den 21. februar, nemlig at det ser sort ud, og hvis ikke situationen snart vender, så må vi finde flere penge. Det citat stammer fra et tidspunkt, hvor der er gået 1 måned og 21 dage af den nye forligsperiode.

Hvis det ikke er udtryk for, at regeringen allerede på nuværende tidspunkt har mistet kontrollen over sit eget forlig og udviklingen i kriminalforsorgen, hvad er det så udtryk for?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er udtryk for, at det ud over regeringen kun var Dansk Folkeparti, der havde viljen til at finde de midler, der skulle til for at give kriminalforsorgen et løft. Der blev i forbindelse med fleråsaftalen aftalt en øget bevilling på 1,5 mia. kr., hvilket jo, bl.a. også som følge af andre initiativer, betyder, at vi får 110 pladser i 2004. Derudover vil lovforslaget om noget for noget også give flere pladser.

Så er det også udtryk for, at jeg er meget bekymret og lytter meget til den bekymring, som er kommet fra kriminalforsorgens ansatte og fra ledelsen om, at det meget høje belæg ikke kan fortsætte til evig tid. Derfor synes jeg, at det er rigtigt at sige, at hvis man skal have en konsekvent retspolitik, så hviler den naturligvis også på, at der er plads i kriminalforsorgens institutioner til at tage imod de personer, der idømmes en straf.

I den forbindelse er det naturligvis også fuldstændig klart, at den ventekø og den forøgelse, der sker af ventekøen for øjeblikket, ikke er ac-